

disse 3 Kr. skal man have Lov til at anvende i Kommuner paa Lolland-Falster saavel som i de andre Kommuner, og om man paa Lolland-Falster mener, at een Maade er den sigtømmæssigste at anvende disse Penge paa, kan dog paa ingen Maade senere vestjydske Skatteydere; de kommer jo til at erlægge deres Del efter de samme Bestemmelser, hvad enten man har disse Regler eller ikke.

Det ærede Medlem sagde, at Venstre havde drøftet, om man kunde gaa til en hele Landet omfattende Prisregulering. Naar det ærede Medlem siger det, er det vel ogsaa rigtigt, at noget saadant har været drøftet; men det har ikke givet sig Udslag i noget som helst Forslag. Det kan jo imidlertid være, naar jeg kommer op i Landstinget, hvor jeg skal bestræbe mig for at eftersøge Venstres virkelige Politik, at jeg da faar at vide, at dette er et Led i den. Det er ejendommeligt, at det ærede Medlem giver Kommunalbestyrelserne ganske ubegrænset Myndighed til at træffe, hvilke som helst Foranstaltninger de maatte ønske, naar det sker for deres egne Midler. Nu maa jeg virkelig bede det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) om at melde sig, thi hvad er det, det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) her er inde paa? Det ærede Medlem fra Verninge foreslaar, at man skal give Københavns Kommune, denne forfærdelige, af Socialdemokrater og Radikale styrede Kommune, Adgang til at opkræve et aldeles ubegrænset Antal Millioner, til hvilke som helst kommunale Foranstaltninger denne Kommune maatte ønske, udelukkende paa de kommunale Skatteydere Bekostning, og gøre det ikke alene ved et mekanisk Tillæg til samtlige Grundskatter, men ved et Paalæg paa de personlige kommunale Skatter, hvorved det staaer Kommunen ganske frit for, om den vil undtage alle de mindre Skatteydere og lægge Skatten paa de større alene. Ja, noget mere voldsomt i Mod-sætning til, hvad det ærede Medlem (Ellinger) forfægter, har jeg ikke hørt, og derfor tror jeg, det vilde være rigtigt, at det ærede Medlem ikke koketterede saa stærkt med Partiet Venstre, som han gør i denne Sag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Inkonsekvensen i Partiet Venstres Stilling overfor Skattepaalæg i Anledning af dette Lovforslag og i Anledning af andre overordentlige Udgifter gjorde det ærede Medlem en Indrømmelse, som jeg er glad for, idet han erkendte, at det kunde være rig-

tigt at bringe de Udgifter, som Kommunerne har haft ved overordentlige Tilskud til de indkaldtes Familier, ind under de samme Regler, de mere liberale Regler, som skal gælde for Opkrævning af Skatter i Anledning af dette Lovforslag. Men naar det ærede Medlem altsaa forstaar, at det er urigtigt at ville paalægge de smaa Skatteydere Skat til disse overordentlige Udgifter, maa jeg vistnok ogsaa kunne faa ham til at erkende, at det er lige saa urimeligt at hævde, at de Udgifter, Kommunerne har haft i disse Aar som Følge af de overordentlige Tilstande, skal i noget Tilfælde paalægges de smaa Skatteydere, men at der i alt Fald bør gives Kommunerne Adgang til at fritage disse. Og det er jo slet ikke andet, mit Forslag gaar ud paa.

Det ærede Medlem talte til sidst om den af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) forfægtede Tilskudsfordelingsregel og hævdede stadig, at det var nyttigt at anvende en Million i Stedet for en halv Million efter denne Regel. Jeg vil her atter sige, at jeg tror ikke, Venstre staaer sig ved at fordoble dette Beløb, thi det er i Virkeligheden kun, naar Beløbet er begrænset til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., at denne Regel efter de Erfaringer, vi har i Øjeblikket, med Rimelighed kan benyttes. Det ærede Medlem fra Lemvig har jo i Stedet for den Fordelingsregel, som findes for det sædvanlige Tilskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og hvor sociale Udgifter er stillede overfor Formue- og Indkomstskatten, skabt en Fordelingsregel, hvorefter Vægten lægges mere paa Formue og Indkomsten. Rent videnskabeligt kan det udtrykkes saaledes, at det Sandbæk'ske Forslag udregner Statstilskuddet ved en Multiplikation af de sociale Udgifter med Kvadratet paa Forholdet mellem disse Udgifter og Statsskatten i Stedet for, som ved det almindelige Tilskud, med det simple Forhold mellem disse Størrelser. Det ærede Medlem har derigennem lagt Vægten aldeles overvejende paa Formue- og Indkomstskattens Beløb, han har lagt Vægten paa det, han kalder Evnen, meget stærkere end paa det, han kalder Byrden. Hvor voldsomt dette virker, fremgaar deraf, at hvis de sociale Udgifter i en Kommune, hvor Forholdet mellem de sociale Udgifter og Indkomst- og Formueskatten er 31,500 til 3,000, stiger med 1,000 Kr. til 32,500 Kr., stiger Statstilskuddet kun 530 Kr., men hvis Indkomst- og Formueskatten synker med 1,000 Kr. fra 3,000 til 2,000 Kr., stiger Tilskuddet med 4,260 Kr. —